

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кж1.бр.413/15
Дана 15.01.2016. године
ВАЉЕВО

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од председника суда - већа Биљане Савић и чланова већа - судија др Драгана Обрадовића и Милана Алексића, са записничарем Зорицом Илић, у кривичном предмету против окр.Б.Ј. из Ваљева, због кривичног дела недозвољене полне радње из чл.182. ст.1 КЗ у вези са чл.181. ст.2 КЗ, решавајући по жалби браниоца окр.Ј. – адв.Б.И. из Ваљева, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.475/13 од 03.09.2015. године, по прибављеном мишљењу ВЈТ Ваљево Ктж.бр.336/15 од 10.11.2015. године, на јавној седници одржаној дана 15.01.2016. године у присуству окр.Б.Ј., његовог браниоца – адв.Б.И., а у одсуству уредно обавештеног ВЈТ Ваљево, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окр.Б.Ј. из Ваљева – адв.Б.И. из Ваљева и пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.475/13 од 03.09.2015. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.475/13 од 03.09.2015. године окр.Б.Ј. из Ваљева оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољене полне радње из чл.182. ст.1 КЗ, у вези са чл.181. ст.2 КЗ, за које га је суд осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци коју ће окривљени издржати одмах по правноснажности пресуде. Наведеном пресудом окривљени је обавезан да на у корист буџетских средстава суда, на име трошкова кривичног поступка плати износ од 88.404,00 динара, а на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења. Трошкови заступања мал.ошт.С.С. у износу од 70.125,00 динара падају на терет буџетских средстава суда и исти се по правноснажности пресуде имају исплатити адв.Д.Т. из Ваљева. Ошт.мал.С. С. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на грађанску парницу у целости.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено поднео бранилац окривљеног, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да веће овог суда уважи као основану предметну жалбу, а ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је учинио кривично дело које му је стављено на терет или

исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби се наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер је изрека пресуде неразумљива, пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су нејасни и у супротности су са изреком побијане пресуде, а ова повреда је пре свега последица околности што је првостепени суд погрешно нашао да је окривљени имао својство наставника коме је мал.оштећена поверена ради учења. Жалбом се оспорава да ли је окривљени своје радње предузео на крају или пред крај часа, те да је првостепени суд слободно интерпретирајући речи мал.оштећене изменио смисао њеног исказа, а који исказ је једини који говори у прилог томе да је окривљени извршио предметно кривично дело.

ВЈТ Ваљево у свом мишљењу Ктж.бр.336/15 од 10.11.2015. године предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а првостепена потврди.

Виши суд у Ваљевоу је одржао седницу већа, у складу са одредбом чл.511. ЗКП у вези са чл.448. ЗКП, у присуству окр.Б.Ј. и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавештеног ВЈТ Ваљево, на којој је размотрио целокупне списе предмета, па је, након разматрања навода и предлога у жалби, као и предлога ВЈТ Ваљево, те након што је првостепена пресуда испитана у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно чл.451. ст.1 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Неосновано се у жалби браниоца окривљеног наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1 тач.11 ЗКП, јер је изрека ожалбене пресуде неразумљива, као и уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су нејасни и у супротности са изреком предметне пресуде. Наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, како је у жалби, неосновано, наведено су имале и последицу погрешну примену материјалног права, а све наведене повреде су последица погрешног закључка првостепеног суда да је окривљени, као пензионисани, бивши радник ХК „Крушик“ са завршеном средњом школом, који не испуњава нити један од прописаних услова из чл.8 Закона о образовању и васпитању, да би се могао сматрати наставником.

По налажењу већа овог суда изрека ожалбене пресуде није неразумљива, иста је прописно састављена, садржи све потребне елементе, те се неосновано наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1 тач.11 ЗКП.

Поред наведеног, а насупрот наводима предметне жалбе, по налажењу овог суда првостепени суд је правилно нашао и образложио све чињенице, околности и разлоге који су од значаја за доношење одлуке у овој кривичноправној ствари, те је о истима дао јасне и правилне разлоге које у потпуности прихвата и веће овог суда, а дати разлози су, по налажењу овог суда, у потпуности у складу и са изреком ожалбене пресуде.

Током другостепеног поступка предмет оцене суда био је и навод жалбе да окр.Б. Ј. нема, нити може имати својство наставника. Предметно кривично дело може извршити: „наставник, васпитач, старалац, усвојилац, родитељ, очух маћеха **или друго лице** које злоупотребом свог положаја или другог овлашћења изврши обљубу или са њом изједначен чин са малолетником који му је поверен ради учења, васпитања, старања или неге“. У конкретној ситуацији окривљени је лице коме је фактички поверено малолетно лице ради учења, давања приватних часова из математике. Због наведеног не мора се радити о трајном односу, па веће овог суда налази да извршилац може бити и лице које даје приватне часове ученицима. Лицу које да је приватне часове учења је малолетно лице поверено ради учења, а само то лице не мора да сходно у жалби цитираном чл.8. Закона о образовању и васпитању, испуњава

формалне услове да би имао својство наставника, васпитача или стручног сарадника, обзиром да услове из чл.8. поменутог закона мора да испуни лице које је запослено или се запошљава у васпитно образовној установи.

Имајући у виду све напред наведено веће овог суда налази да је насупрот наводима жалбе првостепени суд правилно нашао да су се у радњама окривљеног стекли сви елементи бића предметног кривичног дела.

Веће овог суда, а насупрот наводима предметне жалбе налази да је првостепени суд правилно интерпретирао исказ мал.оштећене.

Веће Вишег суда у Ваљево је разматрало и да ли су првостепеној пресуди учињене и друге битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438. ЗКП – а, па налази да током првостепеног поступка и у првостепеној пресуди није учињена нити једна битна повреда одредаба из наведеног законског основа.

Насупрот наводима жалбе окривљеног првостепени суд је након правилне оцене изведених доказа у потпуности и правилно утврдио чињенично стање у овом предмету, те је правилно нашао да је окр.Б.Ј. извршио кривично дело недозвољене полне радње из чл.182. ст.1 КЗ, у вези са чл.181. ст.2 КЗ. Првостепени суд је након извођења доказа правилно оценио исте и о томе је у ожалбеној пресуди дао довољне и јасне разлоге, које у потпуности прихвата и веће овог суда. На основу правилно изведених и оцењених доказа првостепени суд је правилно утврдио и чињенично стање у овој кривично правној ствари, а исто је утврђено пре свега на основу исказа општ.мал.С.С., исказа сведока С.С., Б.С., К.М., Ј.К., те на основу налаза и мишљења вештака М.С. и налаза и мишљења вештака Н.И., као и на основу писаних доказа ближе наведених у образложењу ожалбене пресуде.

Када је реч о свим изведеним доказима, а насупрот навода изнетих у предметној жалби првостепени суд је исте правилно извео, те их је у ожалбеној пресуди правилно интерпретирао, након чега их је правилно и оценио, о чему је у ожалбеној пресуди дао јасне и ваљане разлоге које у потпуности прихвата и веће овог суда.

Поред наведеног, веће Вишег суда у Ваљево налази да је на правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд правилно применио кривични закон, те, по налажењу већа овог суда, у првостепеној пресуди није дошло до повреде кривичног закона.

Предметном жалбом наведено је да је један од основа побијања пресуде и одлука о кривичној санкцији, али у образложењу жалбе нигде није наведен правац побијања првостепене пресуде у погледу одлуке о кривичној санкцији, због чега је Виши суд у Ваљево, применом чл.451. ст.2 тач.1 ЗКП, испитао и одлуку о кривичној санкцији, коју је првостепени суд изрекао окривљеном. По налажењу већа овог суда је утврдило све околности које у смислу чл.54. КЗ утичу да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. На страни окривљеног као олакшавајуће околности правилно је ценити олакшавајуће околности и то: чињеницу да је окривљени ожењен и отац једног детета, да до сада није осуђиван, као и здравствено стање окривљеног, а отежавајућу околност да је оштећена у моменту извршења кривичног дела имала 15 година и тек прерасла категорију детета. Имајући у виду наведене олакшавајуће околности и отежавајућу околност, по налажењу већа првостепени суд је окривљеног правилно осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци.

Овако одређена и одмерена казна и по оцени овог суда одговара тежини кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом и свим околностима под којима је исто учињено, степену кривице окривљеног, и истом се може постићи сврха специјалне и генералне превенције.

Приликом доношења одлуке веће овог суда је имало у виду и да је у првостепеној пресуди погрешно наведено да је за предметно кривично дело прописана казна затвора

у трајању од 6 месеци до 5 година, уместо новчана казна или затвор до три године, али по налажењу већа овог суда наведена грешка није била од утицаја на законитост првостепене пресуде, нити је била од значаја за утврђење другачије кривичне санкције.

Насупрот наводима жалба, по налажењу већа овог суда правилан је и део првостепене пресуде у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Из изнетог, а на основу чл.457 ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Зорица Илић,с.р.

Председник суда - већа

Биљана Савић,с.р.

Кж1.бр.413/15

ЗАПИСНИК О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Састављен пред Вишим судом у Ваљево на дан 15.01.2016. године након одржане јавне

седнице у присуству окр.Бранка Јовановића, његовог браниоца адв.Бранка Ивковића, а у одсуству уредно обавештеног ВЈТ Ваљева, у кривичном предмету против окр.Бранка Јовановића из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК СУДА - ВЕЋА

Биљана Савић

Чланови већа:

Др Драган Обрадовић

Милан Алексић

Записничар,

Зорица Илић

Већање је почело у 12,00 часова

Пошто је веће једногласном већином гласова утврдило да је суд стварно надлежан, да не постоје околности које искључују кривично гоњење, да нема потребе за допуном поступка јер је предмет довољно ислеђен, одлучено је да се решава о главној ствари.

ТОК ГЛАСАЊА:

По изнетом реферату судије известиоца Милана Алексића у кривичном предмету против окр.Јовановића, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној на пресуду Основног суда у Ваљеву К.бр.475 од 03.09.2015. године, Веће је приступило већању и гласању, након чега је једногласно донело следећу:

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окр.Бранка Јовановића из Ваљева – адв.Бранка Ивковића из Ваљева и пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.475/13 од 03.09.2015. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Завршено у 12.10 часова

Записничар,

ЧЛАНОВИ ВЕЋА

ПРЕДСЕДНИК СУДА - ВЕЋА

1.

2.